

Nr 25.

Ankom till Riksdagens kansli den 6 maj 1911 kl. 2 e. m.

Betänkande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om vissa ändringar i 8 och 50 §§ af förordningen den 18 september 1908 angående stämpelafgiften.

Genom proposition, nr 193, af den 7 april 1911 har Kungl. Maj:t, under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att antaga nedan intagna förslag till förordning om vissa ändringar i 8 och 50 §§ af förordningen den 18 september 1908 angående stämpelafgiften äfvensom besluta, att de ändrade bestämmelserna skulle träda i kraft å den tid eller de skilda tider, Konungen bestämde.

Förslag

till

förordning om vissa ändringar i 8 och 50 §§ af förordningen den 18 september 1908 angående stämpelafgiften.

II art. Om stämpel till enskilda handlingar.

8 §. Följande enskilda handlingar skola förses med stämpel på sätt här nedan stadgas.

Bihang till Riksd. prot. 1911. 5 Saml. 1 Afd. 25 Häft. (Nr 25.)

A. Bouppteckning:

Bouppteckning skall, då den för inregistrering hos domstol företes, förses med stämpel till belopp, motsvarande hvad sammanlagdt belöper å värdet af samtliga arfvingars och testamentstagares andelar af behållningen i boet.

Bouppteckning skall vid ingifvandet för inregistrering vara åtföljd af uppgift å gåfva, hvarom i mom. 26 här nedan förmäles.

Vid stämpelberäkningen skall iakttagas:

— — — — —
2. Bland boets tillgångar skola inräknas, utom sådan gåfva, hvarom i mom. 26 förmäles,

a) lös egendom, som den afiidne innehaft såsom fideikommiss;

b) värdet af förmån eller rättighet, som i följd af dödsfallet på grund af fideikommissbref skall tillfalla annan än den nye fideikommissarien;

c) hemföljd, som lämnats till delägare i boet under sådana förhållanden, att den vid skifte af boet skall dit återbäras.

3. Bland boets tillgångar — — — — —

24. Stämpelafgift beräknas icke för andel, som på grund af arf eller testamente tillkommer bröstarfvinge eller på grund af testamente efterlevande make eller bröstarfvinges afkomling, där samma andels värde understiger 1,000 kronor, ej heller för annan andel, som icke uppgår till ett värde af 200 kronor.

I öfrigt beräknas stämpelafgiften enligt denna

Tariff.

Klass I. För andel, som på grund af arf eller testamente tillkommer bröstarfvinge eller på grund af testamente efterlevande make eller bröstarfvinges afkomling.

Andelsbelopp kronor	Procenttal	Stämpelafgift kronor	Ökning för hvarje fullt 100-tal kronor, som faller mellan de i kol. 1 angifna andelsbeloppen kronor
1,000	0.50	6	1.00
2,000	0.80	16	1.20
4,000	1.00	40	1.60
6,000	1.20	72	2.00
8,000	1.40	112	2.40
10,000	1.60	160	2.80
12,000	1.80	216	2.80
15,000	2.00	300	2.80
20,000	2.20	440	2.80
30,000	2.40	720	3.40
50,000	2.80	1,400	3.40
75,000	3.00	2,250	3.80
100,000	3.20	3,200	3.80
150,000	3.40	5,100	4.00
225,000	3.60	8,100	4.25
325,000	3.80	12,350	4.50
450,000	—	—	—

För andel, som uppgår till 450,000 kronor eller därutöver, utgör stämpelafgiften 4 kronor för hvarje fulla 100 kronor.

Klass II. För andel, som på grund af arf eller testamente tillkommer fader, moder, broder (halfbroder), syster (halfsyster) eller broders (halfbroders) eller systers (halfsysters) afkomling eller på grund af testamente akademi, vetenskapligt samfund, allmänt undervisningsverk, stipendiefond eller pensionsanstalt, likasom ock sjuk- eller fattigvårdsinrättning eller annan from stiftelse.

Andelsbelopp kronor	Procenttal	Stämpelafgift kronor	Ökning för hvarje fullt 100-tal kronor, som faller mellan de i kol. 1 angifna andelsbeloppen kronor
200	0.6	1.20	0.90
500	0.8	4.—	1.20
1,000	1.0	10.—	1.80
2,000	1.4	28.—	2.60
3,000	1.8	54.—	3.40
4,000	2.2	88.—	4.20
5,000	2.6	130.—	5.00
6,000	3.0	180.—	5.50
10,000	4.0	400.—	5.60
25,000	5.0	1,250.—	7.00
50,000	6.0	3,000.—	7.50
150,000	7.0	10,500.—	8.70
365,000	—	—	—

För andel, som uppgår till 365,000 kronor eller därutöfver, utgör stämpelafgiften 8 kronor för hvarje fulla 100 kronor.

Klass III. För andel, som tillkommer kyrka, landsting, kommun eller hushållningssällskap.

200	1.—	2.—	1.80
500	1.5	7.50	2.50
1,000	2.—	20.—	4.—
2,000	3.—	60.—	6.—
3,000	4.—	120.—	8.—
4,000	5.—	200.—	10.—
5,000	6.—	300.—	12.—
6,000	7.—	420.—	12.—
7,500	8.—	600.—	10.—
10,000	8.5	850.—	10.—
30,000	9.5	2,850.—	11.50
60,000	10.5	6,300.—	12.—
175,000	11.5	20,125.—	13.—
260,000	—	—	—

För andel, som uppgår till 260,000 kronor eller därutöfver, utgör stämpelafgiften 12 kronor för hvarje fulla 100 kronor.

Klass IV. För andel, som tillkommer annan arfvinge eller testamentstagare än sådan, som omförmäles i klass I, klass II eller klass III, så ock för andel, som är danaarf.

Andelsbelopp kronor	Procenttal	Stämpelafgift kronor	Ökning för hvarje fullt 100-tal kronor, som faller mellan de i kol. 1 angifna andelsbeloppen kronor
200	1.—	2.—	1.80
500	1.5	7.50	2.50
1,000	2.—	20.—	4.—
2,000	3.—	60.—	6.—
3,000	4.—	120.—	8.—
4,000	5.—	200.—	10.—
5,000	6.—	300.—	12.—
6,000	7.—	420.—	12.—
10,000	9.—	900.—	12.—
30,000	11.—	3,300.—	15.—
60,000	13.—	7,800.—	16.—
175,000	15.—	26,250.—	18.—
260,000	—	—	—

För andel, som uppgår till 260,000 kronor eller därutöfver, utgör stämpelafgiften 16 kronor för hvarje fulla 100 kronor.

25. Till ledning vid uträknandet af stämpelafgift enligt den i mom. 24 intagna tariff utfärdar Kungl. Maj:t erforderliga tabeller.

26. Har arfvinge eller testamentstagare inom två år före arf-låtarens dödsfall af honom erhållit gåfva, skall värdet häraf samman-läggas med det värde, hvartill arfvingens eller testamentstagarens andel af kvarlåtenskapen enligt förut stadgade grunder fastställts, och stäm-pelafgiften beräknas som om allt vore på en gång arffallet. För stäm-pelafgift, som för sådan gåfva tidigare utgjorts, skall afdrag ske.

Egendom, som erhållits såsom gåfva, upptages till det värde, som egendomen efter förut angifna grunder för värdering af arffallen och testamenterad egendom kan anses hafva haft vid mottagandet. Har stämpelafgift för gåfvan tidigare utgjorts, upptages egendomen till det värde, efter hvilket stämpelafgiften beräknats.

Stämpelafgift äger icke rum

a) för gåfva af möbler, husgeråd och andra lösören, som äro afsedda för gåfvotagarens eller hans familjs personliga bruk eller till prydnad af offentliga byggnader eller deras förseende med inredning, äfvensom gåfva af föremål, som afser prydnad af allmän plats eller skänkes till offentligt museum, bibliotek eller annan därmed jämförlig samling för att däri ingå, samt ej heller

b) för hvad någon erhållit såsom bidrag till undervisning eller uppfostran, för periodiskt understöd eller eljest för gåfva, som enligt gällande författningar angående skatt å inkomst skall inräknas i gåfvotagarens beskattningsbara årsintäkter.

B. Fideikommissbrief om fast egendom, Gåfvobref, Morgongåfvobref, Testamente och Äktenskapsförord:

50 §.

Hvad i denna art. är stadgadt om försäljningsman gälle äfven i fråga om ämbets- eller tjänsteman, hvilken jämlikt 35 § för sin tjänstutöfning erhållit stämplor; dock med iakttagande, förutom af den i 35 § tredje stycket gifna föreskriften om inleverering af förskottsvis uppburna stämpelmedel,

dels att domhafvande å landet må, äfven om han är boende i Stockholm, tillgodoföra sig provision med tre procent af det belopp, för hvilket stämplor försålt, till och med en årlig försäljningssumma af 20,000 kronor,

dels att, där samma ämbete eller tjänst under ett kalenderår uppehållits af flera personer, hvilka hvar för sig begagnat den ämbets- och tjänsteman medgifna rätt att mot ställd säkerhet erhålla stämplor, provisionen för de stämplor, som blifvit af dessa personer tillsammans försålda, skall beräknas såsom om alla stämplorna försålt af endast en person, hvarefter det härvid uppkommande samfällda provisionsbeloppet skall fördelas mellan de olika redogörarna efter förhållandet mellan de belopp, hvartill provisionen för en hvar af dem skulle hafva uppgått, därest den beräknats allenast på hans försäljningssumma,

dels ock att ämbets- eller tjänsteman må i sin försäljningssumma inräkna jämväl de belopp, för hvilka, med stöd af de i förordningen angående anstånd med erläggande af stämpelafgift för arfallen egendom gifna bestämmelser, anstånd medgifvits och för hvilka han styrker sig hafva öfverlämnat behöriga skuldförbindelser till Kungl. Maj:ts vederbörande befallningshafvande.

Skall provisionsbelopp fördelas mellan flera redogörare på sätt här ofvan sägs, äge statskontoret att, sedan samtliga dessa redogörelser för det ifrågavarande året inkommit och blifvit granskade, samt bruttoförsäljningssumman för under året försålda stämplor behörigen inlevererats, till en hvar af redogörarna från vederbörligt anslag utbetala den honom tillkommande andel i det samfällda provisionsbeloppet.

Har ämbets- eller tjänsteman, som begagnat sig af den honom i 35 § medgifna rätt att för sin tjänsteutföring utbekomma stämplor, tillhandahållit annan ämbets- eller tjänsteman stämplor i syfte att på detta sätt bereda sig eller den andre stämpelprovision till högre belopp än som skolat utgå, därest hvar för sig varit redogörare, straffes såsom för tjänstefel efter allmän lag.

Detsamma gälle ock, om ämbets- eller tjänsteman, som på grund af bestämmelsen i 35 § fått stämplor till sig utlämnade, försäljer till allmänheten stämplor, hvilka icke varit erforderliga vid hans tjänsteutföring, i syfte att därigenom bereda sig förmånen af provision å de sålunda försålda stämplorna.

Där särskilda bestämmelser äro meddelade om provision för tjänsteman, hvilken vid ämbetsverk erhållit förordnande att verkställa stämpelbeläggning af expeditioner, gäller hvad sålunda är stadgadt.

Öfvergångsstadgande.

Hvad i 8 § 26 mom. stadgas därom, att vid stämpelafgifts beräkning hänsyn skall tagas till vissa tidigare gjorda gåfvor, äger icke tillämpning å gåfva, som fullbordats före den 20 april 1911, ej heller för annan gåfva, som fullbordats, innan denna förordning trädt i kraft, för så vidt stämpelafgift för gåfvan utgjorts.

Beträffande hvad chefen för finansdepartementet vid föredragning inför Kungl. Maj:t af detta ärende anfört till statsrådsprotokollet tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen.

I anslutning till hvad chefen för finansdepartementet i förevarande ärende anfört vill utskottet påminna om följande.

I skrifvelse till Kungl. Maj:t den 22 april 1910, nr 74, anhöll Riksdagen, att Kungl. Maj:t måtte, för så vidt hinder däremot ej mötte, till 1911 års Riksdag afgifva förslag i syfte, bland annat, att förhindra att genom gåfva förmögenhet undandroges arfsbeskattning.

Bevillningsutskottet vid 1910 års riksdag anförde i sitt i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående ändrade bestämmelser rörande

bouppteckningsstämpeln afgifna betänkande, nr 11, beträffande de i samma proposition föreslagna skatteskalorna, bland annat, att desamma företedde afsevärda språng i stegringen samt att utskottet ansåge sig kunna antaga, att, sedan uppmärksamheten riktats å denna olägenhet, Kungl. Maj:t icke skulle underlåta att i samband med det arbete, som påginge i och för en formell omgestaltning af bestämmelserna angående arfsskatten, vidtaga erforderliga åtgärder till olägenhetens afhjälpande.

Sedan dessa frågor jämte andra till arfsbeskattningsens område hörande spörsmål behandlats af särskildt tillkallade sakkunniga, hvilka till chefen för finansdepartementet aflämnat, bland annat, förslag till en särskild förordning om arfsskatt och skatt för gåfva äfvensom förslag till ny stämpelförordning med de af förstberörda förslag påkallade ändringar i nu gällande bestämmelser, har emellertid, efter hvad departementschefen meddelat, den tid, som inom departementet kunnat användas för förslagens granskning, varit för knapp, för att förslag rörande hela det område, som omfattas af de sakkunnigas förslag, skulle kunnat för innevarande Riksdag framläggas.

Med afseende å Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag till författning, i hvad det innefattar bestämmelser angående gåfvas sammanräknande i vissa fall med arf i och för utgörande af arfsskatt, har utskottet allenast funnit anledning till det uttalande, att utskottet förutsätter, att i sammanhang med affattande af det förslag angående en mera omfattande beskattning af gåfva, som enligt departementschefens uttalanden till statsrådsprotokollet snart torde vara att från Kungl. Maj:t motse, tages under öfvervägande, huruvida vid införande af en själfständig gåfvoskatt möjligen någon inskränkning skulle kunna anses befogad i den tid, inom hvilken jämlikt 8 § 26 mom. i förevarande förslag gåfva skall vara underkastad arfsskatt.

Förslaget i öfrigt har icke gifvit anledning till erinran från utskottets sida.

I anslutning till hvad sålunda anförts hemställer utskottet,

att förevarande proposition, nr 193, måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 maj 1911.

På bevillningsutskottets vägnar:

ALEXIS HAMMARSTRÖM.

Reservationer:

af herr *Ericsson* i Ofvanmyra mot klass I i den föreslagna tariffen;

af herrar *Bromée* i Billsta och *Olofsson*, som instämt med herr *Ericsson*; samt

af herrar *K. G. Karlsson*, *Branting* och *Röing* mot viss del af motiveringen.

Herrar friherre *Trolle*, *Jespersion* och *Kvarnzelius* hafva anhållit få antecknadt, att de icke deltagit i behandlingen af detta ärende inom utskottet.
